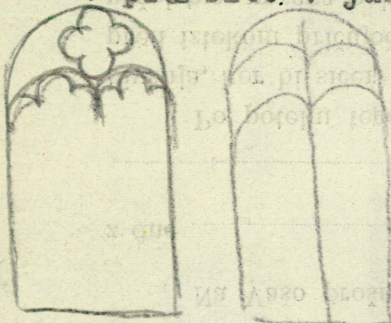

Kokavi "arije so zapeti tesno za pestjo, kar kaže na konec 14.stol, zač.15.

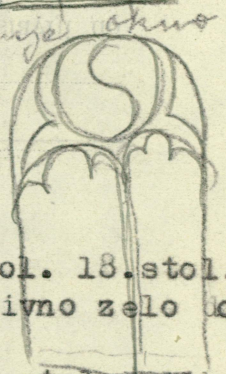
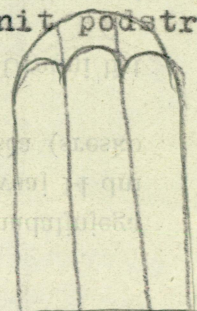
dlomki slik na slavaloku zunaj, doslej vidna dekorativna bordura.

tele, LXXXII, 24.8.1934, str.29-31.

Ladja gotska s podzidkom. Prezbitenij s tremi stranicami Skota. Obokan. Ladja prvotno raven strop. Ladja in prezbit. imata gotski kamnit podstrešni zidec z žlebom. V ladji v juž.steni eno šilasto gotsko okno. V prezbit. v juž.steni:

Sev. zaključna str. nima oken. Zvonik je prizidan pred fasado v enaki širini kot ladja. Do višine ladje je pravokoten, od tam naprej osmerokoten. 4kotni del ima slaboten poznogotski zidec z majhnim žlebom. Zidec spod enak onemu ob ladji. Gl. portal (kamen) je polkrožen, gotski shema, a, že renes. Zelo zanimiv, mogoče že 17.stol. Prezbitenij je poznogotski obokan s ščitki in gladkimi krogi.

Slavolok šilast, porezan. Ladja ima 2 polji. Obokana lepo z baročno štukaturo 1. pol. 18.stol. Prav lepo.

Na sev. strani prizidana baročna kapela. Na koru orglje iz 2 pol. 18.stol. Vel. in 2 str. oltarja zanimiva dela iz 2. pol. 18.stol. Dekorativno zelo dobro, malo grobo. Neprimerno barvano.

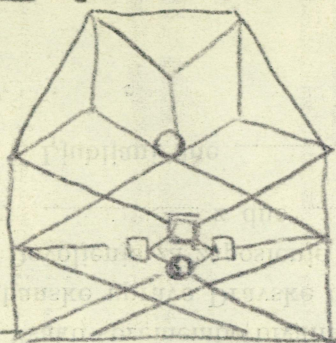
V kapeli oltar iz sr. 17.stol. s sliko sv. Družine iz 1. pol. 18.stol. Slika mogoče starejša. Zraven na steni je visel reljef kronanja Marije. Verjetno prvotni reljef in ta oltar, prednik sedanjega velikega.

Lesteneč lesen, rezljan sr. 19.stol.

V prezbiteniju na desni (jug.) mala niša z gotskim vrhom z zvezdo.

V prezbiteniju v lepem okviru sr. 18.stol. kopija Lanchutanske Marije. Prav

Landschutanske

Prav dobra. Na podstavku napis: Monstre te esse matrem.

Na juž.steni ndo pasu sedeča sv.Ana, ki poučuje malo Marijo. Pri oltarju, da se restavrira, se je našla prvotna temnorajva barva pod sedanjo. Prižnica sr.18.stol.(event.2.pol.) Slike sv. Janeza Nep. ikonografsko zanimive. Nad njim prikazen doprsne Marije, ki je narejena pod bizant. vplivom.

Dobri reljefi božjih čednosti.

Na vrhu sv.favel in 2 angela.

V juž.str. oltarju slika sv.tenarda in 2 Valentinov? sr.18.stol. Mogoče Strauss?

V prezbit. 2 dobri ex voto sliki iz 1.pol. 18.stol.

Stele, LXXX, 25.8.1932, str.54 -56.

Der Chor der Kirche in Tržišče ist dreiseitig abgeschlossen, trägt ein auf Dreiviertelsäulen ruhendes Rippengewölbe, hat spitzbogige Fenster mit spät-gotischen Masswerken und dürfte im 15.Jahrh. erbaut worden sein. An den Chor rechts ist die Sakristei angebaut.

Das Schiff hatte ursprünglich eine Balkendecke, ist aber nun kugelförmig eingewölbt, hat ein rundbogiges Hauptportal. An das Schiff ist nordseitig eine Kapelle angebaut.

Ausser der Hauptaltäre P.V. Mariae hat die Kirche noch zwei Altäre neben dem Scheidebogen, rechts s. Arsulae und links s. Valentini, dann einen Altar, die hl. Familiae, in der Kapelle.

Über der Fassade erhebt sich der achteckige Glockenturm mit seinen 4 Glocken. Von diesen wurde die grösste 1867 bei Samassa in Laibach gegossen. Die

zweite hat folgende gotische Aufschrift: maria mater gratie mater misericordie. Die dritte ist aus dem Jahre 1743 und die vierte(kleinste) aus dem Jahre 1774.

1756 hat der Abt Franz Anton de Porta von Grienthall in dieser Kirche die Altäre: B.V.Mariae Passaviensis und s. Leonardi konsekriert.

1856 erhielt die Kirche ein neues Steinpflaster.

1864 haben die in Sauerbrunn bediensteten Mänschen einen silbernen Kelch um 140 fl. gekauft und geopfert.

1866 hat der Direktor der Grazer Malerschule, Joseph Tunner, das im Presbyterium hängende St. Annabild restauriert.

1867 wurde der Hochaltar privilegiert.

J.Orožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str.40-41.

Cerkev prvič omenjena v vizitacijskem poročilu 1.1545(str.22).

Ign.Orožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str.22.

(Terschische), božje pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na vzpetini v n.v. 296 m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözeses Lavant VII, Dekanat Rohitsch, Maribor 1889; Kovačič Rzan: Nadžupnija sv. triža pri Rogaški Slatini, Ljubljana 1914, okt, 88 p.;

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja z nadzidanim oktogonálnim zvonikom, ožji in nižji 3/8 zaključeni prezbitarij, ob severno stran ladje prislonjena enako visoka, ovalno zaključena kapela ter ob isto stran prezbitarija prizidana prilitična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasti, pulatsta; prezbitarija, zakristije in severne stranice ladje

in kapele škrljeva, zvonka oktogonalna, zvonasta, škrljeva z malo laterno na vrhu. Cerkve je lep primer poznogotske filialne stavbe.

Zunanjščina: ladjo in rezberij opasujeta pristrešen talni in žlebast kamenit venčni zidec; kapelo pristrešen ~~zame~~ talni in konkaven maltast venčni zidec, zakristija pa je brez zidcev. Sicer je cerkev nerazčlenjena, le šivane ožali so delani iz klesancev. Pravokotna fasada je preprosta. V osi ima plitev polkrožno zaključeni portal s profilacijo: palica-žleb-palica-konkaven prehod k notranjemu robu. Profilacija poševno prehaja v posneto bazo. Portal je iz peščenca ter kaže že na 16. stol. Nad portalom je v osi lina s poševnim kamenitim ostenjem. Severna ladjina stena je bp., južna pa ima v sredini preprost novejši pp portal in nad njim malo pp okno, ter v zapadni polovici pdpu lino s kamenito obrobjeno pp svetlobo, v vzhodni pa rahlo zašiljeno okno s poševnim kamenitim ostenjem in tridelno razdelitvijo. Rezberij ima v južni steni enako oblikovano dvodelno okno z zelo pornim krogovičjem, v južni poševnici v zaključnici pa oblikovano okno. Sicer je prezberij brez okna. Kapela ima v zapadni steni profiliran pp portal s profilirano preklado ter ~~in~~ letnico 17 G C 50, nad njim pa ppk okno s členjenim maltastim okvirjem. V ovalni zaključnici je je mala okrogla lina. Zakristija ima pp okno v peščenčevem okvirju. Sledov slikarije na zunanjščini ni opaziti. Vratnice so vse novejše. Jasno se vidi, da je kapela prizidek, iz l. 1750 in da je zakristija še mlajša. Oktogonalni zvonik zaključuje kamenit, konkaven, spodaj nekoliko profiliran zidec. Na fasadni in južni strani ima ozki svetlobni lini, sicer pa v vseh 4 stranicah ppk biferne zvonove line.

Notranjščina: Kameniti tlak se v kapeli in prezberiju dvigne za nizko stopnico. Zidana pevska empora počiva na prečni banji, ki ~~in~~ v stenah počiva na preprostih pplslopih, nanjo pa vodijo z desne odprte kamenite stopnice.

Prostor pod zvonikom je enake višine kot ladja ter križno obokan. Ladjo čelnijo slopi (para ni zaradi kapelinega slavaloka!) in 4 kotni slopi, poživljeni s preprostimi pilastri, ki nosijo eno celo in 2 polovični oprogi ter 2 kapasta oboka, okrašena z razgibanim štuk-okvirjem in tračno dekoracijo, tvorečo v oglih nekake ščitaste karuše, tipične za sredo in 2. pol. 18. stol. Obok je prav lepo baročno delo. Slavalok je zašiljen in obojestransko posnet na prirez. Prezbitერიj poživljajo 4 pari polkrožnih služnikov s visokimi okroglimi bazami z obročem spodaj in obročem zgoraj, ki neposredno prehajajo v rebra. Rebra konkavnega profila tvorijo zvezdasti obok spet z okroglimi in ščitastimi sklepniki. Rebra v zaključku so deloma odbita.

V zakristijo vodi na levo profiliran pp portal s preklado. V desni steni je kamenit sakrarij pp oblike z dolbino v obliki oslovega hrpta, katero spremlja sekajočese vejevje, na oglaih pa krase rozete. Poznogotski sakrarij je močno prebeljen.

V kapelo vodi iz ladje preprost, nekoliko potlačen ppk slavalok. Kapelo poživljata 2 para stenskih slopov, od katerih sta ~~ena~~ ona pri oltarju, torej pred ovalnim zaključkom, okrašena s štukirano školjko z obeski. Kapelo pokriva ozek križni obok med 2 oprogama in konhalni zaključek. Iz kapele vodi na desno enak portal kot iz prezbitერიja v zakristijo.

Vsa notranjščina je tonsko pobarvana in dovolj prijetnega videza.

Oprava: Glavni oltar je lepo baročno delo iz ca 1756, ko je bil posvečen. Ima malo prizmatično menzo, podstavek, ki stopa ob menzi poševno v prostor ter tvori dva trapecasta prehodna loka s školjkama v temenu in 2 slopa ob stenah. Istočasen tabernakelj je pp oblike, toda flankiran z zlomljeni ma volutama in kronan z volutastim baldahinom, zaključenim s pelikanovo skupino. Vratca krasi relief, predstavljajoč kelih z grozdem in pšenico,

obdan z arma Christi. Nastavek nosi par gladkih stebrov s piščalmi in par volut. Prekinjeno popolno ogredje je golšasto. Prekinja ga osrednja konveksno-konkavno zaključena dolbina, kronana z lambrekinastim baldahinom in obdana z zavozlano draperijo. Atiko nosita slopa, flankirata voluti z draperijo, zaključuje pa lambrekinasti baldahinček s cvetnima vrvicama. Nad prehodoma sta 2 škofa brez atributov, ob dolbini sta Juda in Janez Ev., v dolbini je Marijino kronanje, ob tabernaklju angela-svečenosca, na ogredju efeba, putta in vazi, v atiki Božje oko v sredi predrte glorijske in 2 večjih efebov. Sicer krasí oltar skromno ušesje, školjkovina, itd. Polihromacija ni najboljša in je mlajša. Svečniki so leseni in istočasni z oltarjem.

Postna slika kaže Marijino vnebovzetje. Je sicer baročno, vendar ne posebno kvalitetno delo.

Oltar je na hrbtni strani opremljen s poslikanimi deskami, ki po stilu sodé izvirajo iz 16. stol. in so gotovo ostanek lesenega ladjinega tabulanta. Korna klop je lepo delo iz časa nastanka oltarja. Čelno stran krasita 2 pdp polji s kartušama, naslonjalo pa razgibana kontura. Večna luč je iz 19. stol.

Stranska oltarja sta enaka in stojita ob ~~ix~~ sl. voloku. Imata vidano menzo, prostorno razgiban podstavek, ki pa ne sega preko menz ter popolnoma ploskovit atektonski nastavek, katerega nosita 2 zlomljeni, razgibani voluti, zaključuje pa usločen zidec, preko katerega visi ter pada ob strani draperija. Atiko tvori (ona levega oltarja je uničena) okrogla cvetna in oblachna glorijska monogramom v sredini. Na desnem oltarju sta ob volutah kipa Barbare in Magdalene, na ogredju 2 angela, v sredini pa slika Lenarta in obeh Valnetinov nad bčlano živino in skoraj golim ležečim bolnikom. Svetniki so trikotno komponirani tako, da je Lenart višje in zadaj. Slika je kvalitetno baročno delo iz kroga A. Lerchingerja. Okvirja jo konkavno

konveksno zaključeni okvir, okrašen na temenu s školjko. Na levem oltarju sta kipa Joahima in Ane, v sredini pa v starem okvirju slika Uršule zaščitnice devic. Slika je novejše dečo in bp. Oba oltarja sta primerno polihromirana,. Leseni svečniki so istočasni. Uršulin oltar je bil prvotno posvečen passauski MB (Pomagaj). Oba oltarja sta bila posvečena l. 1756., sta enako delo ter podobna glavnemu oltarju. V kapeli stoji oltar sv. Jožefa. Ima vidano, prizmatično menzo z lesenim antependijem, ki je razdeležen na 3 polja katerih srednje je patronirano. Krasijo ga cvetlice (vrtnice, nagelji,), ki po stilu ~~xxix~~ kažejo na 18. stol. Nastavek je lep primer zlatega oltarja. Sestoji se iz predele, ki volutasto iztopa ter je okrašena z angelskima glavicama z obešeno draperijo. Medtem ko ji sredino krasi pdp polje s pravokotno posnetimi ogli, se razvija na stran s pomočjo volut, okrašenih s hrustančevjem. Nastavek nosita 2 stebra, okrašena v spodnjem delu s fruktonoma, v zgornjem pa z bogatim, simetričnim hrustančevjem, ki dobiva že svojstva akanta. Močno golšasta greda je ravna. Ušesi sta bogato razviti ter obsegata s školjko zaključeni ppk niši, prepredeni pa sta s halugastim hrustančevjem. Atika z uvitima stebroma, ovitima z lilijsko in sadno vitico, je replika nastavka, katero zaključujeta hrustančasti kipi in sončni monogram. V nastavkovi pps niši je novejši, bp Jožefov kip, ob strani stojita Blaž in neki škof s knjigo, v atiki je Ana z Marijo, ob strani sta Katarina in Barbara. Oltar ima temnorjavo osnovo in bogato pozlato ter je res lep primer oltarjev iz 3. četrtine 17. stol. 4 leseni svečniki so iz 18. stol. Ta oltar je verjetno prednik sedanjega glavnega oltarja, ker je imel po sredi 18. stol. sliko sv. Družine, še preje pa relief Marijinega kronanja, ki pa sedaj ni več ohranjen.

Prižnica je čedno baročno delo ovalne oblike. Trebušasto kancelo členi 5 volutastih nastavkov, med njimi pa so v razgibanih poljih, bogato bordiranih z rokajem, reliefi 4 božjih čednosti. Ograjo dohodnih stopnic krasi z rokaje obrobljena polja. Zadnjo steno krasi ikonografsko zanimiva slika, delana

olje- les. Predstavlja Janeza Nepomuka, ki se na oblaku dviga v nebo. Spodaj levo se kaže baročen cerkveni portal, zgoraj levo pa MB bizantinskega tipa. Slika je baročno delo slabše kvalitete, je bolj zanimiva po kompoziciji kot po izdelavi. Okrogel lambrekinaasti baldahin krasi 5 kartuš, 2 angela, 2 vazi, volutasti nastavek ter sv. Pavel. Prižnica je dobro baročno delo iz 2. pol. 18. stol.

Orglje: Omara je pravokotna. Ima ohranjeno samo desno rokajsko uho z mrežo ter čelo iz mreže in škljkovine, katero kronajo 3 putti. Omara je iz 2. pol. 18. stol.

Oprema: V prezbitteriju visi kopija Marije Pomagaj iz Passau-a z napisom: MONSTRA TE ESSE MATREM., Je o. pl. , pp, okvir krona izredno bogato čelo z božjim očesom in skupino 5 angelskih glav, držečih krono izpod katere visi draperija. Ob strani ga krasi rokajsko ušesje. Kopija je dobro delo ter iz srede 18. stol.

Na nasprotni steni visi v pp okvirju slika "Ana uči Marijo", katero je l. 1866. restavriral Jožef Tunner. Slika je povprečne kvalitete ter po restauraciji ni več datable.

Nadalje visi v prezbitteriju pp ex voto slika o. pl. , ljudsko delo, ki kaže klečečo ženo, dotikajočo se roba Jezusovega plašča. Zgoraj desno se prikazuje kot vizija Marijino kronanje. Slika je iz 1. pol. 18. stol.

Lesen rezljan lesteneč je iz srede 19. stol. Školjkasti kropilniki so bp. Za kapelinim oltarjem sta 2 lesena svečnika iz 18. stol., enaka ostalim oltarjih.

V kapeli visi slika sv. Družine v ~~konveksno~~^{kanno} konveksno zaključenem okvirju, zaključenim z bogato školjko s cvetnimi obeski. Slika je opl. Kaže en front idoč družino v pokrajini, nad katero se odpira nebo s prikaznico BO, sv. Duha in angelskih glav. Slika je srednje , bolj rustikalne izvedbe te

iz 1. pol. , mogoče tudi iz začetka 18. stol. Je močno krakelirana ter barvno izmita.

Vrata, ki vodijo v zakristijo, so okrašena z enakimi kartužami kot korna klop.

V zakristiji je poleg preproste baročne omare omeniti 2 poznobaročna keliha, eden s črkami I S N.

Zvonik: Zvonova sta železna KID-ova, brez letnice in napisa, a sta iz 1. 1945.

Podstrešje: Vsi oboki so kameniti. Kapela je jasen prizidek.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1545. Je poznogotska in poz vseu sodeč že iz 16. stol. Ladja je imela prvotno tabulat, njen sedanji obok je baročen in mlajši od kapele, ki je bila prizidana l. 1750,. Ko so obokali ladjo, so morali prizidati tudi zakristijo, ki je mlajša, toda ne mnogo od kapele. Sedanji tlak je cerkev dobila l. 1856.

Okolica: Ispred cerkve je lep razgled.

Konservatorske opombe: Cerkev je še kar dobro vzdrževana.

Ostalo:

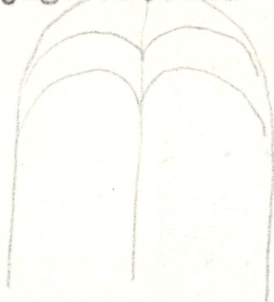
Opombe: Zakristija ima cementen tlak ter banjast obok s parom in pol sosvodnic. Stene zaključujejo lambrekini. Nad piscino v vzhodni steni je maltaški motiv školjke.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.158- 160, zapis iz 1960

vzh.okno

jugovzh.okno

južno okno

Edino ohranjeno okno
v juž.steni ladje

Kamniti portal kapele ima letnico 1750 G C

Vso stavbo opasuje zunaj zokel s strešasto porezanim vencem.

Pod streho poteka prav tako okrog in okrog žlebasto profiliran venec.

Prezbiterij nekoliko ožji in nižji od ladje. V prezbiteriju ohranjenih troje dvodelnih gotskih oken s polkrožno zaključenim vrhom. Krogovičja so različna .

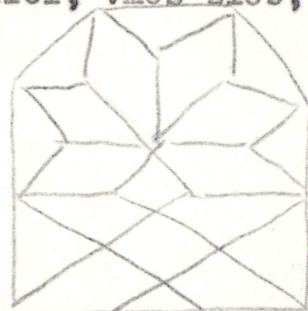
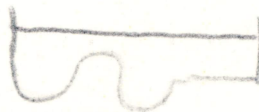
Zvonik na vzh. v isti širini kot ladja. Polkrožen poznogotski portal zelo polšnat kaže renesančni vpliv. Profil dve okrogli palici, vmes žleb, oni proti vratom se plosko razširi.

Služniki do tal, pristanasti kapiteli.

3 okrogli gladki sklepniki, dva stranska in srednji glavni imajo gladke ščitke.

Obojestransko prirezan šilast lok

Dve poli ladijskega oboka z okvirno štukaturo z jermenastimi prepleti

Tržišče pri Rog.Slatini - p.c.

11.

iz okr.1720/30

Zelo bogat rezljan vel.oltar z grupo M.kronanja in 2 dobrotnikoma oltarja iz srede 18.st.

Oltar v kapeli dličen zlat iz srede 17.stol.

Lesen poslikan antependij iz sr.18.stol.

Bogato rezljana prižnica z reljefi 4 božjih čednosti.Za hrbtom govornika slika Janeza Nep.Na strehi kip Mojzesa letn.1870 se nanaša na prebarvanje.

Slika v juž.str.oltarju pl.o. sv. Lenart in klečeč sv.škof mučenik in duhovnik v mašnem plašču z mečem ob nogah.Spod pokrajina, 3 rogate živali in na telh ležeč proseče roke dvigajoč gol človek.

Zelo dobro ohranjen Lerhinger

Orgeljska omara rezljana, sredo 18.stol.

Stele, XXIA, 1964, str.79-81